

at gjøre, imedens jeg derimod ikke finder nogen Anledning til nu at komme ind paa en nærmere Udtalelse om de enkelte Punkter, som jo vistnok ere de Herrer bekendte. Dette vil, forsaavidt man i Dvrigt vil drage dem frem, finde sin naturlige Plads ved 2den Behandling.

Sehestedt-Juul: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det 5te Medlem for 6te Areds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sehestedt-Juul: Det var ganske vist ikke noget meget trøsteligt Svar, jeg fik af den høitærede Kultusminister. Naar den ærede Minister sagde, at de omtalte Skoler ere frie, skal jeg imidlertid nu i Modsætning dertil blot tillade mig at anføre som min Anskuelse, at jeg tror, at Statsmagten, naar den giver slige Skoler et Tilskud, som dog vel maa have en større eller mindre Betydning for dem, haade have en Ret og en Forpligtelse til ogsaa at føre nogen Kontrol med dem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, mine Ytringer gif jo ogsaa ud fra, at, naar der bestaar det Forhold mellem Staten og en saadan Skole, at der gives den et, dog forholdsvis ringe Tilskud, saa maa der ogsaa siges forsaavidt at være en vis Art af Kontrol tilstede hos Ministeriet. Jeg bemærkede derfor ogsaa, at, naar Ministeren havde Grund til at tro, at man ved en Skole gif i en aldeles forkert Retning, kunne han dert have en Opsfordring til at tage Tilskudet tilbage. Forsaavidt der derimod skulde være Spørgsmaal om en dybere gaaende Kontrol, om en egentlig Følgen med i deres Virksomhed, da vilde det vistnok være ganske i Strid med den Stilling, som Folkehøiskolerne hidtil have indtaget over for Staten.

Finantsministeren: Forhandlingerne i Dag have jo i det Bæsentlige dreiet sig om de samme Punkter, hvorom de dreiede sig i forrige Møde, og de have tildels ogsaa været førte af de samme Talere, som havde Ordet i forrige Møde. Der er fra deres Side faldet en stor Række af Bemærkninger, som kunne have større eller mindre Vægt, men, uagtet jeg har bestræbt mig for at opfatte dem alle, tør jeg dog ikke love med Sikkerhed, at det vil blive mig muligt at faae enhver Bemærkning fremdragen til Besvarelse i det Foredrag, som jeg nu skal tillade mig at holde, da det er forbundet med særlige Vanskeligheder at erindre Alt, hvad der bliver sagt under en saa lang Forhandling.

Blandt de Bemærkninger, der ere komne frem, er der en, som det ligger mig paa Hjerte at faae klaret strax, og det var det ærede 5te kongevalgte Medlems (Andræs) Bemærkning om, at jeg skulde have benyttet et Udtryk i mit Foredrag i forrige Møde, som han mente at maatte være utilfreds med, og som han vistnok ogsaa med Grund kunde have paaanket, dersom jeg havde sagt det i den Tanke, som han mente at maatte tillægge det. Jeg maa meget onske, at ingen Misforstaaelse i saa Henseende finder Sted. Jeg har ganske vist udtalt den Formening, at det ærede Medlem, naar han kaldte det foreliggende Budget et særdeles gunstigt — ja, jeg tror endog, at han brugte det Ord: glimrende — i denne sin Dom er bleven betydelig paavirket af Anskuelser eller Indtryk, som have bragt ham til at afvige noget fra, hvad der ellers er hans sædvanlige Maalestof ved Bedømmelsen af disse Forhold. Dette har jeg ganske vist sagt, men jeg tror ikke, at der dert er Noget, der kan være krænkende for det ærede Medlem, dersom jeg har sagt det, støttet paa Grunde, som i og for sig maa erkendes for at være holdbare. Nu maa jeg vel tilstaa, at det er meget vanskeligt for en Mand at gaa ind i en anden Mand's Motivrække, og jeg har og-